

עטרת מרדכי

העלון השבועי להפצת תורה ברוחו של מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

כ' כסליו ה'תשפ"ה עלון מס' 493 פרשת וישב

זמני השבת:

עיר	כניסה	יציאה	ר"ת
י-ם	16:04	17:20	17:57
רחובות	16:22	17:21	17:55
חיפה	16:10	17:19	17:54
ב"ש	16:23	17:23	17:58
ת"א	16:19	17:21	17:51

בית מרדכי

נ"ש הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

המאמר המרכזי

מתורת מרן הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זיע"א

מעלת נרות חנוכה

בו ובמצוות המיוחדות לו!

חנוכה בשמחה - ובבגדים נאים

כתב הרב "כף החיים" (תרע"ו, ת, בשם "קב הישר"): "ויכוון היטב בברכת הדלקת הנרות ולאומרם מתוך שמחה, באשר המצווה היא חביבה בשעתה לזמן פעם אחת בשנה. ולכבוד המלאכים קדישין הבאים לבית בשביל מצווה זו - ידליק הנרות כשהוא בבגד העליון, כמו שהוא הולך לבית הכנסת".

וכן מורו ורבו בעל הבן איש חי כתב בספרו "עטרת תפארת" (ו): "בראש חודש וחנוכה ופורים יש יתרון ומעלה בבחינת הנשים, לכן צריכים הם להחליף בגדיהם ולא יישארו בבגדי חול. גם אשה שיש לה תכשיטין של זהב תלבשם באלו הימים להורות על יתרון שיש באלו הימים בבחינה שלהם למעלה".

מעבר לכך שרבותינו ייחסו למעמד הדלקת נרות חנוכה מעמד מיוחד של קיום מצוות הבורא יתברך שמו, הם נתנו לו גם תוקף של הארה מיוחדת ששורה בו. הארה שמופיעה רק פעם בשנה. לכן הנשים, שההארה הזאת מיוחדת אליהן יותר, צריכות להקפיד להתלבש יפה ולענווד תכשיטים במיוחד לכבוד ההדלקה, כי "הדלקה עושה מצווה" - ולכן היא העיקר.

והגברים, כמי שמקבלים את פני המלאכים הבאים להשתתף במצווה, גם עליהם להיזהר להתלבש כפי שהם מתלבשים כשהולכים למשכנו של המלך, לבית הכנסת. כפי שהם מתלבשים לכבוד אירוע מכוון או לכבוד אורחים חשובים שבאים אליהם. כך שמי שחובש כובע כשבאים אורחים חשובים לביתו - יחבוש כובע בהדלקת הנרות. וכך הדבר אם לובש מעילו או חולצה לבנה וכו' לכבוד אורחים. ובוודאי שלא יברך כשהוא לבוש בחולצה קרועה, נעלי-בית וכדומה.

בכל מה שאנו עושים למען מצוות הדלקת נרות חנוכה, אנו מראים כמה המצווה יקרה וחביבה לנו! כמה אנו מצפים לבואה. כמה אנו שמחים לקראתה. ויהי רצון, שבזכות זה נזכה ונראה באורה של מנורת בית-המקדש, במהרה בימינו, אמן. (מתוך "אביהם של ישראל" על התורה)

חכמי הסוד מביאים בספריהם, כי יש כוונות עצומות בסדר ברכות הדלקת נרות חנוכה. עם זאת, גם לפי הכוונה הפשוטה של פירוש המילים בלבד, מלאה ברכה זו בסודות רבים. הגמרא אומרת, שהברכה שיש לברך על הדלקת נרות חנוכה, היא "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר חנוכה". ושאלת הגמרא - היכן ציוונו? הרי אין מצוות חנוכה מן התורה?

הגמרא משיבה, שכאשר כתוב "שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך" וכן "על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל", זה נחשב שהקב"ה ציווה אותנו. כך מסביר זאת הרמב"ם: "על מצוות שהן מדברי סופרים... מברך על הכל קודם עשייתן: אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לעשות". והיכן ציוונו? בתורה - שכתוב בה 'אשר יאמרו לך תעשה'. נמצא עניין הדברים כך הוא: אשר קידשנו במצוותיו - שציווה בהן לשמוע מאלו שציוונו להדליק נר של חנוכה... (הלכות ברכות פ"א ה"ג).

כשאנו מברכים את הנוסח "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו" אנחנו בעצם מקיימים שתי מצוות, אחת - לשמוע לדברי חכמים, ושנייה - לשמוע לקדוש-ברוך-הוא, שציווה אותנו לשמוע בקול חכמים. כך שכל ברכה כזאת נותנת לנו שכר עצום על שאנו מקיימים את המצווה ומברכים עליה.

בכלל צריכים אנו אף להבין מדוע קבעו לנו חכמים לומר "אשר קידשנו במצוותיו", ולא הסתפקו באמירה "אשר קידשנו וציוונו". מה זה "מצוותיו"? אלא אומרים חז"ל, שהקב"ה מקיים מצוות. אומנם "אין לו דמות הגוף", ואין אנחנו יכולים לדמיין את זה חלילה, אבל יש מציאות כזאת שכל מצווה שה' ציווה אותנו, גם הוא מקיים אותה - מניח תפילין, שומר שבת, מדליק נר חנוכה. לכן אנו אומרים "אשר קידשנו במצוותיו" - במצוות שהוא עצמו מקיים. משמע שזו מדרגה גבוהה מאוד, שאנו זוכים לקיים את המצוות שהקדוש-ברוך-הוא מקיים, שכך אנו מידבקים

החיזוק השבועי

מלחמת עם ישראל על התרבות החיצונית

ידוע שהרי כל המלחמה של היוונים היתה על המהות.

היוונים רצו לשנות ולהכניס לעמ"י שיהיו מודרניים דהיינו להכניס לבית עוד תרבויות, שלא יהיה בבית רק את התרבות התורה. הם כל הזמן טענו שאפשר לשלב תורה ותרבות, ולכן הם אמרו לעמ"י להוציא את הדלתות בבתיים לסמן לעמ"י שהבית ובחוץ זה אותו תרבות.

עמ"י נלחם שלא תכנס התרבות הזאת לתוך הבתים, ולכן ידוע שצריך לשים את החנוכיה בפתח הבית. דהיינו המטרה של החנוכיה היא שבפתח הבית האדם יהיה מוקף במצוות כשהוא נכנס, כי המטרה שבבית יהיה רק אופציה להכניס מצוות ולא את התרבות של יוון שיש בחוץ כי אותה משאירים בחוץ.

וזה הפרסומי ניסא שיש בחנוכה - לפרסם שעמ"י נלחם שלא תכנס התרבות של הבחוץ לבית. **בע"ה שגם אנחנו נמשיך להילחם שלא תכנס התרבות של הבחוץ לבתינו.**

הליכות מבית מרן

שו"ת בחושן משפט

בחנוכה אשתקד הדלקנו נרות חנוכה בשמן זית כמנהגנו בכל שנה אך לאחר חג חנוכה התברר שבקבוק השמן שהיה בביתנו הגיע אלינו על ידי אחי שירד מדרך התורה וגנב את בקבוק השמן בעת מריבה עם חברו. האם יצאנו ידי חובה בהדלקה זו והאם מותר לברך על שמן זה?

תשובה:

כתב מרן בהלכות לולב (או"ח סימן תרמ"ט סעיף א') "גזל לולב ושיפיהו כשר דקניה בשינוי מעשה ומיהו לא יברך עליו" כלומר משום שבלולב בעיני 'לכם' שיהיה הלולב ביום הראשון שהוא מדאורייתא קנוי מכספו לכן לולב הגזול פסול אלא אם כן קנאו במעשה שעשה בו ובזה נעשה שלו. אך לא יברך עליו כמבואר בבא קמא (צ"ד ע"א) "ר' אליעזר בן יעקב אומר הרי שגזל סאה של חטין טחנה לשה ואפאה והפריש ממנה חלה כיצד מברך אין זה מברך אלא מנאץ ועל זה נאמר ובוצע ברך נאץ ה'" וכמובא בב"י שם בשם בתוס' (סוכה ל"ע א"ד ה"ה).

והמגן אברהם (שם סק"ב) כתב שאם היה יאוש בעלים וגם שינוי השם יכול גם לברך על הלולב ובמחצית השקל הבין בכוונת המגן אברהם שאם היה יאוש עם שינוי מעשה או יאוש ושינוי השם יכול לברך וכ"כ במשנה ברורה (סק"ו בדעת המ"א בשם האחרונים), והוסיף שגם ביאוש עם שינוי רשות יכול לברך, אך סיים בדעת הט"ז והגר"א שבכל אופן לא יברך. מכל האמור מובן שבאופן שגזל שמן אינו יכול לברך עליו רק יש לומר שאם התכון בעל הבית לזכות בשמן יש כאן שינוי רשות ובצירוף יאוש יכול לברך לדעת המגן אברהם אבל כאמור למעשה אין לברך בכל אופן. ולענין אם יצאו ידי חובה מובא באריכות בחזון עובדיה חנוכה עמ' צ"ז שדין זה תלוי במחלוקת האחרונים האם שייך מצוה הבאה בעבירה במצוה דרבנן. ומלשון מרן (שם) שכתב שלולב הגזול כשר בשאר הימים (שאז המצוה מדרבנן) נראה שאין מצוה הבאה בעבירה במצות דרבנן והוא הדין בהדלקת נרות חנוכה שיצא ידי חובה בדיעבד ועיין שם שהאריך.

הלכה למעשה מי שהדליק בשמן גזול יצא ידי חובה ואם התברר כן לאחר ההדלקה ורוצה להחמיר ולהדליק בשמן אחר טוב שידליק שנית ולא יברך. וכן מי שיש לו שמן שנגזל והיה גם שינוי רשות או שהיה יאוש בזיתים שנגזלו והוציאו מהם שמן דחשוב שינוי השם באלו האופנים המברך יש לו על מה לסמוך אך למעשה אין לברך.

הלכות מצרן

מקום ההדלקה

מצוה להניח הנרות בטפח הסמוך לפתח מבחוץ. אם אין מזוזה בפתח יניחנה מימין. כשיש מזוזה בפתח יניח את החנוכיה משמאל הנכנס. (ואז הוא יהיה מוקף במצוות - לבוש ציצית, מזוזה מימינו, נר חנוכה משמאלו)

בלילה הראשון ידליק את הנר הקרוב לפתח, שהוא לימין המדליק. ובלילה השני, ידליק את הנר הרחוק מעט מן הפתח תחילה, ואחר כך יפנה לימינו וידליק את הנר הנוסף, עד שבלילה השמיני יתחיל להדליק מהנר הרחוק מן הפתח ויפנה לימינו וידליק השאר. (כשמדליק בחוץ).

כשמדליק בפנים הבית יניח הנרות משמאל הנכנס ובטפח הסמוך לפתח, וידליק בלילה הראשון את הנר הרחוק מן הפתח, עד שבליל שמיני יתחיל להדליק מהנר הקרוב לפתח ויפנה לימינו וידליק השאר. ויש עוד שיטות בסדר ההדלקה ובכל אופן שמדליק יוצא ידי חובה.

בבית קומות הפונה לרשות הרבים יניח את הנרות בחלון הפונה לרשות הרבים ובלבד שהיו הנרות בתוך עשרים אמה מרשות הרבים (9.6 מטר). ולכן בבנין שנמצא בגובה רשות הרבים אפשר להדליק נרות חנוכה בחלונות של הדירות שבקומה שניה ושלישית כיון שהם ניכרים מרשות הרבים ויש בזה פרסום הנס.

הלכות שבת

שאלה: מתי יש להדליק נרות חנוכה בערב שבת?

תשובה: בערב שבת, נכון להדליק נר חנוכה תחילה ואחר כך נרות שבת, ואם הזמן דוחק, ידליק נר אחד למצות נר חנוכה, ובעוד עוסק בהדלקת נרות ההידור, תוכל האשה לברך ולהדליק נרות שבת, ואינה צריכה להמתין עד שיוסיים הדלקת כל הנרות [וכ"כ בא"ח ושב"כ].

שאלה: מה שיעור השמן שצריך לתת בחנוכה בערב שבת?

תשובה: בערב שבת צריך לתת שמן בנרות חנוכה שיעור שידלקו חצי שעה אחר צאת הכוכבים של ליל שבת. ולכן יש לתת שמן כשיעור שעה, וידליקם כרבע שעה לפני השקיעה, ונמצא דולקים רבע שעה לפני השקיעה, ורבע שעה של בין השמשות, וחצי שעה אחר צאת הכוכבים.

שיעורי תורה מרכזי בית מרן במגוון נושאים <<< www.ateretm.org

שיעורי בית מרן

מידי יום שיעורים מרתקים לצפייה באתר עם מגוון רבנים כדרכו של מרן <<< www.ateretm.org

עטרת תפארת

העלון מוקדש לע"נ מלכה גינה בת רחל ע"ה
לרפואת עדי בת מזל תחי' וריעות בת גילה תחי'

אורייתא הפרשה מזווית נשית

של יוסף. אחרי ירידתו מגדולה, מגיע התנהלותו מול תמר כלתו, שגורמת לתמר לפעול בדרך שבה היא נאלצה לנקוט, על מנת לזכות ללדת את דור ההמשך של משפחת יהודה. שתי דמויות מרכזיות אלו, בזמן נסיון התגלו בגדלותם האמיתית שלהם, שמצילה אותם ואת שמם מרדת שחת. יוסף הצדיק עומד בנסיון כמעט בלתי אפשרי מול אשת פוטיפר, ומתגלה כגיבור גדול המסוגל לכבוש את יצרו. ואף מקבל את התואר צדיק ע"י חכמינו ז"ל. ויהודה, עומד אף הוא בנסיון קשה מאד. ברגע שתמר כלתו אומרת לו את המילים: הכר נא.... עם כל הקושי והבושה הכרוכים בדבר-הוא בוחר להודות על האמת. שמו יהודה ניתן לו ע"י אימו מלשון הודאה על כל הטוב אשר גמלה ה'. ועתה הוא זוכה לשמו עם משמעות נוספת של הודאה על האמת. אנו, בני יעקב אבינו, קיבלנו מבניו יוסף ויהודה את יכולות - העל האלו, לעמוד בנסיונות, להתגבר על יצרים ולהיות חזקים כדי להודות על האמת. **ובעיקר לדעת להפוך את שעת הירידה להזדמנות לעליה והתעלות.**

לאחר שבפרשות הקודמות סיפרה התורה על תולדות האבות- אברהם יצחק ויעקב. החל מפרשה וישב, הלימוד הוא על הבנים. שתי דמויות מרכזיות בפרשה זו הן יוסף מבניה של רחל ולעומתו יהודה, מבניה של לאה. יוסף הוא בן הזקונים שנולד לעת זקנותו של יעקב אבינו. וְשִׁהָיָה זֵיו אֶקוּבִין שֶׁל יוֹסֵף דוֹמָה ליעקב. את כל התורה שלמד יעקב אבינו משם, (בנו של נח), העביר יעקב אבינו ליוסף בנו ממשיכו, כמו שכתוב: אלה תולדות יעקב יוסף. משמע שהבן הממשיך שלו הוא יוסף. בהכרות הראשונית עם יוסף, מציגה אותו התורה כבן המועדף על יעקב, שאף בלבושו הוא מועדף על פני יתר אחיו, ובנוסף, יוסף מדווח לאביו (מתוך כוונות טובות) על מעשים הדורשים תיקון אצל אחיו. ואם לא די בכך, הוא משתף את אביו ואת אחיו בחלומות הגדולה אותם הוא חולם. כל אלה יחד מצטרפים לנתינת טעם מדוע האחים שונאים אותו ומקנאים בו. את יהודה אנו פוגשים בתור מנהיג האחים שמושמעים לקולו, כשהוא מציע למכור את יוסף ולא להורגו. הצעה זאת גרמה לו אח"כ לביקורת קשה מצד האחים, שראו בצער הגדול שנגרם לאביהם יעקב, עם היוודע לו דבר העלמותו

תאמר לבית יעקב

ש"ת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

הנהגות לנשים בחנוכה

גאון עוזנו הבן איש חי כתב בספרו עטרת תפארת: "בראש חודש וחנוכה ופורים יש יתרון ומעלה בבחינת הנשים לכן צריכים הם להחליף בגדיהם ולא ישארו בבגדי חול. גם אשה שיש לה תכשיטין של זהב תלבשם באלו הימים להורות על יתרון שיש באלו הימים בבחינה שלהם למעלה". הנשים צריכות להזהר שלא יעשו מלאכה בעוד שנרות חנוכה דולקים, ובעיקר יש להזהר בחצי שעה הראשונה שהנרות דולקים. ויש מחמירות לא לעשות מלאכה כל עוד שהנרות דולקים אפילו אחרי חצי שעה. ואם יש להן סיבה מיוחדת - יכולות להתנות שאין הן "מקצים" את הנרות למצוה אלא רק לזמן חיוב - חצי שעה, ואחר כך תעשינה מלאכה. (מתוך "מאמר מרדכי למועדים")

פיה פתחה נשים ונפלאות

תגידי לה שתפנה לבורשטיין

חברתי לא נפקדה כמה שנים וביקשה שאבקש עבורה ברכה מהרב זצ"ל, וכך מדי פעם העברתי את שמה לרב שיברך. באחד מערבי כיפור הגעתי להתברך מפי הרב (זכות היתה לראות את הרב בערב כיפור כשפניו קרנו באור יקר), וללא ידיעת חברתי ביקשתי ממנו: "הרב, יש לי חברה שיש לה שתי בנות וכבר כמה שנים שאינה מצליחה להיפקד. אני מבקשת שהרב יברך אותה". אמר לי הרב: "שתפנה לבורשטיין" (הרב מנחם בורשטיין ממכון פוע"ה). אמרתי לרב שהיא בקשר עם מכון פוע"ה כבר כמה שנים, ואם אפשר שהרב יברך שתיפקד. אך הרב התעקש לא לברך ואמר לי: "תקשיבי טוב טוב, שתפנה לבורשטיין, זה חשוב, אל תדאגי", וחייך חיוך שמח שלא היה מובן לי. יצאתי מבית הרב, התקשרתי לחברתי וסיפרתי לה שזכיתי להיות עכשיו בבית הרב וביקשתי ברכה בעבורה, אך אני מתנצלת, אין לי מושג למה הרב חייך, ספק צחק, ואמר לי להגיד לה שתתקשר לרב בורשטיין. סיפרתי לה שאמרתי לרב שהיא כבר בקשר עם מכון פוע"ה, אבל זה מה שהרב אמר... פתאום היתה דממה אלחוטית. חשבתי שהשיחה נותקה. לאחר כמה שניות אמרה לי חברתי: אני בהלם! ב"ה נפקדתי החודש ואני בהיריון. איך הרב ידע? אך יותר מזה, עכשיו ערב כיפור והרופא אמר לי לא לצום, וכבר כמה שעות אני יושבת ליד הטלפון ומתביישת להתקשר לבית של הרב בורשטיין ולהפריע לו בשאלה שלא בשעות העבודה... או אז הבנתי למה הרב לא בירך אותה, כי ב"ה היא כבר היתה בהריון. ויותר מזה, הבנתי פתאום מדוע הרב דרש שהיא תתקשר לרב בורשטיין. הרב כל כך דאג לאישה מעוברת ולעוברת... ("אביהם של ישראל" 2)

עטרת מרדכי לילדים

פרשת השבוע: וישב עלון הילדים מבית מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מעשה רב

גילוי אליהו

בהיותי אברך בכולל "מר"ץ" נגש אלי אחד האברכים שנולד לו בן, ובקש ממני שאשאל בעבורו ובעבור אשתו את הרב אליהו, איזה שם טוב לבן שנולד להם במזל טוב. בקשתי שיתלח אלי להתפלל ותקן עם הרב, אך הוא התבייש לבוא. הוא ציד אותי ברשימת שמות, ומהרשימה שהגשתי לרב, הרב בחר את השם יוסף וברך. לאחר כחדש נגש אלי אותו אברך וספר לי שיש בעיות בשלום הבית שלו, בעקבות בחירת השם יוסף לבנו. מתברר שהאברך רצה את השם אך אשתו מאוד לא חפצה בו, אך מאחר שהרב בחר היא קבלה זאת. בדיעבד התברר שבפעל קשה לה,...

לאחר חדש הרב הזמן להיות סנדק בביתו. ובסיים הבית הרב יצא מהפתח הראשי של בית המדרש, שהוא פתח גדול ורחב מאוד, ואני הלכתי לצדו. משמאל לדלת, עמד אותו אברך עם בנו הקטן יוסף בידי, שכבר היה בן חדשים, והתבייש לגשת לקבל ברכה מהרב. המרחק אליו ממרכז היציאה היה כשני מטרים. לפתע עצר הרב את הליכתו וסטה ממרכז הדרך שמאלה, ישירות אל מול אותו אברך המחזיק את בנו בידי. הרב עצר מולו, הניח את ידו על ראש התינוק ואמר לאב ההמום: "תגיד לאשתך שאני אמרתי שהשם יוסף זהו השם הכי טוב והכי מתאים לבן שלכם, ושתשמח!". מבלי שנפגש אתו קדם לכן, הרב ידע שזהו אותו אברך ששאל על שם לתינוק!! (אביהם של ישראל)

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים, בפרשת השבוע נאמר:

שבת שלום ילדים יקרים, בפרשת השבוע נאמר: את הפסוק בפרשתנו "וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו" (ל"ג, א), תרגם אונקלוס "ארי בר חכים הוא לה", ובעצם הוא מפרש את המלה "בן זקנים" – בן חכם. רש"י מסביר למה יוסף נחשב לבן חכם, וזאת משום שכל מה שיעקב אביו למד משם ועבר – הוא העביר אליו. אם כן אנו לומדים שהמלים "**בן זקנים**" פרושן **בן חכם**, קנה חכמה. וזה, כי יוסף היה תלמיד שקלט מיד את מה שקבל מאביו וזכר ושמר את דבריו כ"בור סוד" שאינו מאבד טפה, ומשום כך יעקב אביו אהב אותו כל כך.

ועל דרך הרמז, אפשר להוסיף כאן אף את דבריו של הלל במסכת אבות: "ודלא מוסיף – יסר", ולבארם לעניננו, כי מכונים הם כנגד שמו של יוסף ומדתו בקדש שהיה הולך ומוסיף על חכמתו, כיוע שמי שאינו מוסיף על למודו – סופו שסוף מפיו. **ברוחניות, אין עמידה במקום.** או שמתקדמים ומוסיפים או שחס וחסלה, נסוגים.

חובת התוספת הזאת נלמדת גם מנס הנכה, שרואים איך קמץ קטן של חשמונאים, יראי ה', משכו באמונתם אחריהם עוד ועוד אנשים מעם ישראל, למלחמה ביננים.

אנחנו שמחים גם על כך שמניצוץ אחד של תוספת גבורה – הבערה נשמתם של יהודים רבים בקדשה, וגם זה היה מוסיף והולך, כאמור בתהלים: "בחצרות אלקינו יפריחו" – שהכהנים הצדיקים, הם משפיעים בעבודתם על יראת ה' לכל ישראל. היראה הזאת שוכנת אצל כל אחד ואחת מאתנו, כניצוץ של אש. נתן להבעיר עם הניצוץ הזה עוד נשמות רבות, בלהבה של התלהבות קדושה ויראה, בתוספת של אור אל מול החשך, בחזקת של אמן אל מול הפחד, בגבורה נטולת מורא. עלינו רק להאיר את האור שלנו החוצה, להאיר את הלב, להאיר פנים, לחיך – והאור יפרץ מעצמו אל כל עם ישראל גם יחד. ("אביהם של ישראל על התורה")

חידות

1. "וימצאהו איש" - מיהו האיש?
2. מה נשאו הגמלים על גבם?
3. באיזה דם טבלו את הכתנת של יוסף?
4. איזה משכון נתן יהודה לתמר?
5. בן כמה היה יוסף כשחלם את חלומותיו?
6. מה שמות התאומים שילדה תמר?
7. מי לא השתתף במכירה של יוסף?

בדיחה

למה הלבאיא היא זו שצדה ולא האריה?
 כי אם האריה היה יוצא לצוד, הוא כל הזמן היה מתקשר ללבאיא- מה להביא ג'ירפה או זברה? עם פסים או עם נקדות? בסוף הם היו נשארים רעבים... ©

נדולים צדיקים

הרב שמואל דרזי זצ"ל

הרב שמואל דרזי בנו של יצחק דרזי, נולד בבגדד שבעיראק. מגיל צעיר עסק בתורת הנגלה והנסתר, ללמד מפי גדולי חכמי עיראק ביניהם חכם יהודה פתיה וחקם אפרים הכהן. לאחר שעלה לא"י דמותו ונתיחה חלק מנפה של ירושלים עיה"ק. עם עלותו לארץ החל רבי שמואל לפעל לרווחתם הרוחנית והגשמית של העולים מארצות המזרח. הוא פנה אל גדולי הרבנים שהיו אז בישראל, כמו הגאון המקובל ר' אפרים כהן, ובקש מהם שיגיעו למחנות העולים ויחזקו את העולים בחובת שמירת התורה והמצוות, וגם דאג שימנה רב בכל רכוז עולים מעיראק בפרדס כץ, רמלה, אור יהודה, ורמת גן. עם התבססות בני הקהלה בא"י הקים את ועד הרבנים לעולי בבל. מיום שחרור הכתל במלחמת ששת הימים הקפיד על תפלה יום יום בכתל בשעות הנץ, וכך נהג במשך 40 שנה עד יום פטירתו. הרב מרדכי אליהו היה קשור אליו מאוד. עמיתו בתורה של זקן המקבלים הרב יצחק כדורי, וראש ישיבת ניות ברמה. זכה ונפטר בעצומו של יום השבת קדש בשעת מנחה רעוא דרעווין כ"ג בכסלו ה'תשס"ו ונטמן סמוך לחג התנקה, בהר המנוחות. זיע"א

בין הפותרים תערך הגרלה
 אחת לחודש על כרטיס ספר
 ע"ש 50 ש"ח

את התשובות יש לשלוח עד יום שלישי למייל ateretme@gmail.com
 או להניח בתיבה המוגנת בחצר בית הכנסת רחוב זכריה מדאר 31 א' רחובות
 לבירורים 08-9397933